

ΒΗΜMagazino

GEORGE

CLOONEY

Ο ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΣ ΜΕ ΟΣΚΑΡ ΗΘΟΙΟΙΟΣ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ,
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ BLACK LIVES MATTER
ΚΑΙ ΠΑΙΖΕΙ «ΡΟΛΟ» ΣΤΗ ΔΙΚΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΖΟΡτζ ΦΛΟΪΝΤ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΗ Η ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΤΑΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ
ΚΟΛΠΟΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΚΕΝΕΝΤΙ ΓΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΦΙΝΤΕΛ

9 772623 493002 16

Η συζήτηση για την ύπαρξη εξωγήινης ζωής έχει φουντώσει τα τελευταία χρόνια. Ή μήπως πρόκειται για έναν βολικό αντιπερισπασμό;

Editorial

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

04 Εβδομάδα

06 Γνώμες

08 Cover Story: Τζορτζ Κλούνεϊ

10 Κόλπος των Χοίρων

14 Ελληνική χειροτεχνία

18 Η μεγάλη ληστεία της Βοστώνης

21 Νίκος Χρόνης

22 Άγιος Γεώργιος Καρύκης

24 Θεόδωρος Νιάρχος

25 Eleni Era

28 Αφιέρωμα στην ηλεκτροκίνηση

42 Μάρλεν Ντίτριχ

45 Λάνα Ντελ Ρέι

46 Ματέρα

50 Θ for Θαναθάκηθ, του Αρκά

UFOs, ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΑΠΟΙΚΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Superstars σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως και γαλαξοαίματοι και μεγαλοεπιχειρηματίες, γοητεύονται να διηγούνται ιστορίες με Αγνώστου Ταυτότητας Ιπτάμενα Αντικείμενα.

Πιστεύετε, αλήθεια, στους εξωγήινους; Υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι σε ολόκληρο τον πλανήτη οι οποίοι είναι πεπεισμένοι ότι στον Άρη υπάρχει ζωή. Ο μεγαλοεπιχειρηματίας Ελον Μασκ μας διαβεβαιώνει ότι ναι, υπάρχει ζωή κάπου μακριά, πολύ μακριά. Ετοιμάζεται μάλιστα το 2026 να ξεκινήσει να δημιουργεί ολόκληρη αποικία στον Άρη. Το Αμερικανικό Πεντάγωνο, πριν από λίγα μόλις εικοσιτετράωρα, επιβεβαίωσε την αυθεντικότητα βίντεο που κατέγραφαν αγνώστου ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα τα οποία είχαν διαρρεύσει πρόσφατα. Στα βίντεο, τα οποία κατέγραψαν υπέρυθρες κάμερες, τα αντικείμενα κινούνται πολύ γρήγορα, ενώ φαίνεται η έκπληξη των πιλότων του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ. Τα ασπρόμαυρα βίντεο χρονολογούνται από το 2004 και το 2015. Σύμφωνα με ανακοίνωση εκπροσώπου του αμερικανικού υπουργείου Αμυνας, τα βίντεο δημοσιεύθηκαν προκειμένου να αποφευχθεί «η όποια παρανόηση μπορεί να δημιουργηθεί στην κοινή γνώμη σχετικά με την αλήθεια ή μη των εικόνων που ήδη έχουν διαδοθεί ή για το αν υπάρχουν ή όχι και άλλες». Σύμφωνα με τις μαρτυρίες των πιλότων, εντόπισαν ένα ορθογώνιο αντικείμενο το οποίο αρχικά αιωρείτο πάνω από το νερό και στη συνέχεια κινήθηκε με τεράστια ταχύτητα. Εικονίζονται επίσης αντικείμενα που περιστρέφονται στον αέρα. Όλα αυτά θα δημιουργήσουν σύντομα, πιστεύω, σενάριο για μια νέα υπέρπαραγωγή με εξωγήινα όντα και την επαφή τους με ανθρώπους. Τα βίντεο που έδωσε στη δημοσιότητα το Πεντάγωνο πυροδότησαν συζητήσεις και σε πολιτικό επίπεδο. Ο πρώην γερουσιαστής Χάρι Ράιντ υποστήριξε ότι οι ΗΠΑ πρέπει να το κοιτάζουν αυτό σοβαρά και επιστημονικά, αλλά και όλες τις πιθανές επιπτώσεις για την εθνική ασφάλεια. Οι Αμερικανοί, εδώ και πολλά χρόνια, πάντως, είχαν κάτι σαν «μανία» με τους εξωγήινους. Οι πρόεδροι Τζίμι Κάρτερ και Ρόναλντ Ρίγκαν πίστευαν επίσης ότι υπάρχει ζωή εκεί έξω. Η CIA αφήνει να εννοηθεί ότι κάτι υπάρχει. Κάτι που πρέπει να εξερευνηθεί. Superstars σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως και γαλαξοαίματοι και μεγαλοεπιχειρηματίες, γοητεύονται να διηγούνται ιστορίες με UFO και εξωγήινους. Μερικοί από αυτούς μάς διαβεβαιώνουν ότι έχουν μάλιστα συνομιλήσει μαζί τους. Περίεργα «ανθρωπάκια», ιπτάμενοι δίσκοι, αντικείμενα που περιστρέφονται, όντα που σε κάποιον Γαλαξία έχουν εγκαθιδρύσει τη δική τους κοινωνία. Ο σύζυγος της βασίλισσας Ελισάβετ, πρίγκιπας Φίλιππος, ο οποίος έφυγε πρόσφατα από τη ζωή, άφησε πίσω του εκατοντάδες βιβλία, DVD και αντικείμενα που έχουν να κάνουν με UFO. Υποστήριζε μάλιστα φανατικά τον μεγιστάνα Ελον Μασκ και τις προσπάθειές του γύρω από τη Space X. Τα καινούργια «παιχνίδια», πάντως, με τους εξωγήινους και τα UFO «συμφέρουν» κάποιους ισχυρούς πολιτικούς ηγέτες. Ο κόσμος ξεχνάει τα σοβαρά προβλήματα μέσα από αυτά. Ο Τζορτζ Κλούνεϊ, ο οποίος φιλοξενείται στο εξώφυλλο του ΒΗΜΑgazino, επισημαίνει ότι έχει να ασχοληθεί με πιο σημαντικά θέματα. Το αποδεικνύει άλλωστε σε καθημερινό επίπεδο.

Μαργαρίτα Σφέτσα
Διευθύντρια ΒΗΜΑgazino
msfetsa@alteregomedia.org

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ ΑΕ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ Β. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

ΒΗΜΑgazino

Εβδομαδιαίο περιοδικό που κυκλοφορεί κάθε Κυριακή με ΤΟ ΒΗΜΑ www.vimagazino.gr e-mail: vimagazino@tovima.gr
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΦΕΤΣΑ CREATIVE ART DIRECTOR Πάννης Κούρτης ART DIRECTOR Τάσος Φαρμάκης
ASSISTANT ART DIRECTOR Ερη Κουτρούμνη ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΥΛΗΣ Κατερίνα Κολιού ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ Μαριλένα Αστραπέλλου, Ερη Βαρδάκη, Κοσμός Βίδος, Παναγιώτης Γκανάς, Πάννης Ζουμπούλας, Μάρκος Καρασαρίνης, Αντώνης Καρπετόπουλος, Ντίνα Καρτσαγκούλη, Αλέξανδρος Καψάλης, Βαγγέλης Κιούσης, Τάσος Μαντικίδης, Νατάσα Μπαστέα, Γιώργος Νάστος, Άρης Ραβανός, Λευτέρης Τρίγκας GRAPHICS Μάκης Θεοφιλόπουλος PHOTO EDITOR Ευτυχία Κυδωνάκη

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ Πέννη Λάγκα Τηλ. 210-7547.059 plagka@alteregomedia.org ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ Λίλη Ξενάκη Τηλ. 210-7547.063 lkenaki@alteregomedia.org ΥΠΟΔΟΧΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ Χριστίνα Βατού Τηλ. 210-7547.054 chwatou@alteregomedia.org

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΞΑΡΙΝΗ

Ανάμεσα σε καλλιτεία για κανίς, ακροβάτες, ιρλανδικές μπαλάντες και κωμικούς μονολόγους, 50 εκατομμύρια αμερικανών τηλεθεατών έκαναν την πρώτη γνωριμία τους με τον Φιντέλ Κάστρο το βράδυ της 11ης Ιανουαρίου 1959. Η συνέντευξη που ο κουβανός ηγέτης είχε παραχωρήσει μόλις δύο ημέρες πριν, λίγες ώρες προτού εισέλθει νικητής στην Αβάνα, στον πασίγνωστο παρουσιαστή της εποχής Εντ Σάλιβαν, ο οποίος είχε σπεύσει επίτόπου, προβλήθηκε στην κυριακάτικη ψυχαγωγική εκπομπή του στο CBS ως χαρακτηριστικό δείγμα γραφής μιας «υπέροχης ομάδας νεαρών επαναστατών». Ο 32χρονος τότε Φιντέλ, με τα σπαστά αγγλικά και τη χακί περιβολή του, έμοιαζε έντιμος και ειλικρινής, η προσωποποίηση μιας νέας αρχής, «ένας άξιος και έξυπνος νέος (...), στην παράδοση του Τζορτζ Ουάσιγκτον», όπως συνόψισε ο Σάλιβαν στο τέλος μιας φιλικής συζήτησης. Σε λιγότερο από δύο χρόνια η ευμενής στάση των αμερικανικών μέσων ενημέρωσης που αρχικά έβλεπαν τον Κάστρο και τους «μπαρμπούδος» του ως εκφραστές μιας ανανεωτικής γενιάς θα είχε μετατραπεί σε όξος και χολή κατά των γενειοφόρων κομμουνιστών, η συμπάθεια της κοινής γνώμης των ΗΠΑ σε καταδίκη των συνοδοιπόρων της ΕΣΣΔ και ένας εξίσου νέος και δημοφιλής ηγέτης θα ρίκαρε τις πρώτες εβδομάδες της προεδρίας του για να εκθρέψει μια κουβανική αντεπανάσταση. Πώς συντελέστηκε αυτή η μεταβολή και γιατί πριν από 60 χρόνια, στις 17 Απριλίου 1961, ο Τζον Κένεντι επιχείρησε να ανατρέψει τον Φιντέλ Κάστρο με την αποτυχημένη απόβαση στον Κόλπο των Χοίρων;

Εν μέρει η απάντηση πρέπει να αναζητηθεί στην οικονομία, εν μέρει να καταγραφεί ως καταστροφική αποτυχία της CIA. Όταν τον Απρίλιο του 1959 ο Κάστρο επισκεπτόταν τις Ηνωμένες Πολιτείες, η πολιτική του βρισκόταν ακόμη υπό διαμόρφωση και η δημοτικότητα του στη γείτονα χώρα παρέμενε αμείωτη. Στον πενηντοεπταετή ο Φιντέλ βρήκε ένα πλήθος να τον υποδέχεται με ιαχές αντάξιες του Ελβις, έκανε 20 λεπτά για να διανύσει τα 90 μέτρα έως το ξενοδοχείο του όντας απασχολημένος με το να σφίγγει χέρια θαυμαστών, επισκέφθηκε το Εμπάιρ Στέιτ Μπιλντινγκ και τον ζωολογι-

● Ο Φιντέλ Κάστρο επιθεωρεί στρατιώτες στον Κόλπο των Χοίρων τις ημέρες της απόπειρας εισβολής.

ΤΟ ΦΙΑΣΚΟ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ

Εξήντα χρόνια πριν, η απόπειρα της κυβέρνησης Κένεντι να ανατρέψει τον Φιντέλ Κάστρο με την απόβαση στον Κόλπο των Χοίρων κατέληξε σε παταγώδη αποτυχία, η οποία θα επηρέαζε καθοριστικά το μέλλον της περιοχής.

● Ο Νικήτα Χρουστσόφ και ο Τζον Κένεντι στη συνάντηση κορυφής της Βιέννης τον Ιούνιο του 1961. Κατά τη διάρκεια της έγινε προσπάθεια να αποφορτιστεί το βαρύ κλίμα εξαπίας της απόβασης στον Κόλπο των Χοίρων και της τεταμένης κατάστασης στο Βερολίνο.

Κατεστραμμένο κουβανικό αεροπλάνο από την επιδρομή της 15ης Απριλίου στο αεροδρόμιο του Σαντιάγο. Δεξιά: Απώλειες στον αέρα είχαν και οι αμερικανικές δυνάμεις.

κό κήπο του Μπρονξ, χαρ- εντίστηκε με μια τίγρη, έρα- γε ένα χοι ντογκ σε δημό- σια θέα. Καχύποπτος απέ- ναντί του, ο τότε πρόεδρος Ντουάιτ Αϊζενχάουερ προ- τίμησε να αποφύγει τη συ- νάντηση, ο αντιπρόεδρος Ρίτσαρντ Νίξον όμως τον είδε και τον ζύγισε: «Έχει οπωσδήποτε την ακαθόρι- στη εκείνη ικανότητα που διακρίνει τους ηγέτες. (...) Είναι είτε εξαιρετικά αφελ- ής ως προς το τι εστί κομ- μουνισμός είτε πειθαρχημέ- νος κομμουνιστής - θα έλε- γα το πρώτο. Διακρίνεται για τις λιγότερο ανεπτυγ- μένες ιδέες ως προς τη δι- ακυβέρνηση και την οικο- νομία από κάθε άλλη προ- σωπικότητα που έχω συνα- ντήσει σε 50 χώρες. (...) Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να προσπαθήσουμε να τον προσανατολίσουμε στη σω- στή κατεύθυνση». Για τον Κάστρο ωστόσο η «σωστή κατεύθυνση» αποδείχθηκε ότι περιλάμβανε τον έλεγ- χο των επιχειρήσεων αμε- ρικανικών συμφερόντων (διυλιστήρια, ξενοδοχεία, καζίνο) που κυριαρχούσαν στην οικονομία της Κού- βας. Η κυβέρνηση Αϊζενχά- ουερ επέβαλε εμπάργκο, ο Κάστρο κρατικοποίησε τα πάντα και στράφηκε προς τη Σοβιετική Ένωση. Ένα ιδεολογικό προγεφύρωμα στην πίσω αυλή της Αμερι- κής αποτελούσε θεόσταλ- το δώρο για τη Μόσχα. Για την Ουάσινγκτον είχε εξελιχθεί απότομα σε ακάθι- που έπρεπε να βγει. Αρμό- δια για παρόμοιες εξαγω- γές ήταν η CIA.

Η κλιμάκωση

Το 1960 ήταν εκλογική χρονιά. Η εξουδετέρωση μιας κομμουνιστικής απει- λής έξω από τις ακτές των ΗΠΑ θα εξασφάλιζε για τους Ρεπουμπλικανούς τη διαδοχή του Αϊζενχάουερ από τον Νίξον. Στις 2 Μαρτίου, όπως γράφει ο Τιμ Γουάνερ στο βραβευμέ- νο με National Book Award βιβλίο του «Legacy of Ashes: The History of the CIA» (στα ελληνικά ως «Η Ιστορία της CIA: Ερείπια και στάχτες», εκδ. Γκοβόστη), ο επικε- φαλής της CIA Αλεν Ντά- λες τούς παρουσίασε μια υπεραισιόδοξη επασέλι- δη έκθεση στρατηγικής ενά- ντια στην Κούβα. Ο Κάστρο

θα ανατρεπόταν χάρη σε ένα κίνημα που θα προε- τοίμαζαν 60 εκπαιδευμέ- νοι αντικαθεστωτικοί, επι- λεγμένοι από το πλήθος των αυτοεξοριστών στις ΗΠΑ, τους οποίους η υπηρεσία θα αποβίβαζε μυστικά στο νησί. Σε 6 έως 8 μήνες από την έναρξη της επιχείρησης η κουβανική κυβέρνηση θα έπεφτε. Ο Αϊζενχάουερ, επι- σημαίνοντας το αυτονόητο («το χέρι μας δεν πρέπει να φανεί»), έδωσε τις ευλογί- ες του συνοδεύοντάς τε- με κονδύλια ύψους 13,1 εκατ. δολαρίων. Ωστόσο, το πλάνο του Μαρτίου ξε- περάστηκε από τις εξελίξει- του Μαΐου. Η κατάρριψη του κατασκοπευτικού αερο- πλάνου U-2 κατά τη διάρ- κεια υπερπήδησης πάνω από τη Σοβιετική Ένωση και η σύλληψη του πιλότου του, Φράνσις Γκάρνι Πάουερς, δημιούργησαν ένα μείζον διπλωματικό γεγονός και μια οδυνηρή ήττα δημοσι- ών σχέσεων η οποία απαι- τούσε άμεσο αντίδοτο. Πε- ντακόσοι κουβανοί εξόρι- στοι στις ΗΠΑ στρατολογή- θηκαν και οδηγήθηκαν σε ένα στρατόπεδο στη Γου- ατεμάλα, πλήρως εξοπλι- σμένο αεροδρόμιο και πορνεϊό, προκειμένου να εκπαιδευθούν σε τακτικές ανταρτοπόλεμου. Σύμφωνα με τον Γουάνερ, οι προ- ετοιμασίες καρκανοβατού- σαν και τον Σεπτέμβριο του 1960 ο Νίξον έδωσε εντολή η υπόθεση να πάρει αναβο- λή για μετά τις προεδρικές εκλογές. Στις 8 Νοεμβρίου 1960, ο Τζον Κένεντι κέρ- δισε για 112.827 ψήφους, με μία από τις μικρότερες διαφορές στην αμερικανι- κή ιστορία, και κληρονόμη- σε την καυτή πατάτα. Εν αγνοία τους η επιχείρη- ση υπονόμειται του Κά- στρο μέσα από μια σειρά όλο και πιο παρακινδυνε- μένων σχεδίων εξελισσό- ταν σε απόπειρα εισβολής. Οι αποστολές όπλων και εφοδίων σε αντικαθεστω- τικούς εντός της Κούβας είχαν καταλήξει στα χέρια του κουβανικού στρατού, κάνοντας τη CIA να υιο- θετήσει το plan B: δύναμη άνω των 1.500 εξοριστών θα αποβιβαζόταν πλήρως εξοπλισμένη στο νησί για να εδραιώσει ένα προγε- φύρωμα. Πολύ σύντομα όμως και αυτή η δυνατό-

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΑΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΝΙΚΟΣ ΠΑΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Στην επίσημη εμφάνισή της στις 28 Μαρτίου στους τάφους των Βενιζέλων, όπου κατέθεσε στεφάνι στο πλαίσιο των εκδηλώσεων μνήμης για τα 85 έτη από τον θάνατο του Ελευθέριου Βενιζέλου, η πρόεδρος της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», Γιάννα Αγγελοπούλου, φορούσε ένα παραδοσιακό χειροποίητο γιλέκο με ασορτί ζώνη, τα οποία είχε φτιάξει η νεαρή Μαρία Σκουλά στο εργαστήριό της «Κρητικές Φορεσιές - Μαρία Σκουλά» στο Ηράκλειο της Κρήτης. Τη μόλις 21 ετών υφάστρα επέλεξε η ίδια η κυρία Αγγελοπούλου, αφού είδε και θαύμασε τις δημιουργίες της στη σελίδα της στο Instagram. Η Μαρία Σκουλά αποτελεί τη συνέχεια μιας μακράς παράδοσης γυναικών από την Κρήτη που συνεχίζουν την απαιτητική τέχνη της υφαντικής και του αργαλειού στο νησί τους. Η ίδια ασχολούνταν με το κέντημα ήδη

από τότε που ήταν μαθήτρια στο Γυμνάσιο, αλλά οι κρητικές φορεσιές, συγκεκριμένα, μπήκαν στη ζωή της αρκετά αργότερα, όταν κέντησε τη δική της ενδυμασία. Της άρεσε τόσο πολύ η όλη διαδικασία που συνέχισε να το κάνει ως χόμπι. Αφού τελείωσε το Λύκειο, σπούδασε κοπτική-ραπτική, ολοκλήρωσε μαθήματα υφαντικής και κεντήματος και στα 19 της χρόνια δημιούργησε το δικό της εργαστήριο το οποίο, όπως λέει, έχει αρκετή δουλειά. Τελευταίο της εγχείρημα, πέρα από τις φορεσιές, είναι η δημιουργία ρούχων, όπως είναι τα χειροποίητα φορέματα και οι φούστες, τα οποία θα έχουν κεντήματα με σχέδια εμπνευσμένα από την παράδοση και θα μπορούν να φορεθούν στην καθημερινότητα.

Η τοπική παραγωγή, οι παραδοσιακές τέχνες και τεχνικές και ο λαϊκός μας πολιτισμός και το πώς μπορούν να αποτελέσουν μοχλό βιώσιμης ανάπτυξης.

Λαϊκός πολιτισμός και ανάπτυξη

Με παραδείγματα όπως αυτό της Μαρίας Σκουλά αναδεικνύονται δραστηριότητες και εργασίες χιλιάδων άλλων μικρών παραγωγών και χειροτεχνών, οι οποίοι αντλούν ιδέες από τη λαϊκή μας παράδοση προκειμένου να δημιουργήσουν μοναδικά αντικείμενα, ρούχα, τρόφιμα, κ.ά., τα οποία έχουν αξία όχι μόνο για τη μοναδικότητά τους, την υψηλή αισθητική τους και τα ποιοτικά τους υλικά, αλλά και για το γεγονός ότι αποτελούν έναν σημαντικό μοχλό ανάπτυξης για τις τοπικές κοινωνίες όπου δραστηριοποιούνται οι επαγγελματίες που βρίσκονται πίσω από αυτά. Πέρα από κάθε άλλη χρονιά, αυτό έγινε αισθητό εφέτος που, λόγω των εορτασμών για την επέτειο των 200 χρόνων από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, ήρθαν στο προσκήνιο και προβλήθηκαν δημιουργίες εμπνευσμένες από το 1821. Και όχι μόνο από έλληνες καλλιτέχνες και παραγωγούς, αλλά και από διεθνείς οίκους, οι οποίοι ήθελαν με αυτόν τον τρόπο να τιμήσουν με τη σειρά τους τη χώρα μας. Μεταξιά μαντίλια με τσολιάδες, σανδάλια που παραπέμπουν σε τσαρούχια, μπρελόκ, είδη γραφείου και διακοσμητικά σε σχήμα φουστάνελας, μέχρι και μολυβένιοι κλέφτες και αρματολοί συγκαταλέγονται στις ευφάνταστες δημιουργίες των Ελλήνων και ξένων χειροτεχνών. Σημαντικό όμως είναι όλη αυτή η δραστηριότητα να μην ατονήσει μετά το πέρας των επετειακών εορτασμών, αλλά να αξιοποιηθεί, να συνεχιστεί και να πάρει μια περισσότερο οργανωμένη μορφή που θα της επιτρέψει να βρει μια σημαντική θέση στην οικονομία της Ελλάδας. Η σημασία της χειροτεχνίας έχει ήδη αναγνωριστεί από διεθνείς οργανισμούς όπως η UNESCO, η οποία την έχει εντάξει στην «αύλη πολιτιστική κληρονομιά» - και το

● Διακοσμητικό γραφείου.

● Περίτεχνη θήκη βιβλίων από το Μεσολόγγι.

Οι χειροτέχνες, εκτός του ότι είναι επιχειρηματίες και καινοτόμοι, αποτελούν τους θεματοφύλακες της πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας, προστατεύοντας, διατηρώντας και εμπλουτίζοντας τον πολιτιστικό πλούτο και συμβάλλοντας στην ανάπτυξη της τουριστικής βιομηχανίας

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ-ΚΑΜΗΛΑΚΗ,
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ολομέταξο χειροποίητο γυναικείο μαντίλι.

ΠΟΙΟΣ ΕΚΛΕΨΕ ΤΟΝ ΡΕΜΠΡΑΝΤ (ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΑΝΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΤΕΓΚΑ);

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Ήταν η ληστεία του αιώνα, του 20ού για να είμαστε συγκεκριμένοι. Τα ξημερώματα της Κυριακής 18 Μαρτίου 1990, στη μεθυσμένη από τους εορτασμούς της ημέρας του Αγίου Πατρικίου Βοστώνη, δύο αστυνομικοί χτύπησαν το κουδούνι της πίσω εισόδου του Μουσείου Ιζαμπέλα Σπισούαρτ Γκάρντνερ. Περί τα 81 λεπτά αργότερα θα έβγαιναν ανενόχλητοι από το κτίριο που είχε χτιστεί έναν αιώνα νωρίτερα για να προσομοιάζει σε βενετσιάνικο παλάτιο έχοντας μαζί τους μια διόλου ευκαταφρόνητη λεία: Δεκατρία έργα δημιουργών όπως ο Ρέμπραντ, ο Βερμέερ, ο Ντεγκά, ο Μανέ, συνολικής αξίας 200 εκατομμυρίων δολαρίων (την εποχή που κλάπηκαν, γιατί σήμερα η αξία τους υπολογίζεται στα 500-600 εκατ. δολ.). Στους μήνες και τα χρόνια που ακολούθησαν η αστυνομία της Βοστώνης και το FBI ρέχτηκαν στο κυνήγι για να πιάσουν τους ληστές και να εντοπίσουν τους θησαυρούς του μουσείου. Τριάντα χρόνια μετά, όλοι οι ύποπτοι έχουν βγει από το στόχαστρο, ενώ οι αστυνομικοί, επιθεωρητές, εισαγγελείς ή οι δημοσιογράφοι που κάλυψαν την υπόθεση είναι πλέον ασπρομάλληδες συνταξιούχοι που εξακολουθούν να αναρωτιούνται τι πήγε στραβά. Στο δε κομψό μουσείο με το ανθοστόλιστο αίθριο οι στοιχειωμένες κορνίζες των έργων εξακολουθούν να χάσκουν άδειες αναμένοντας τα αριστουργήματα που υφαρπάχτηκαν στο πλαίσιο της «μεγαλύτερης ληστείας στην αμερικανική ιστορία» να επιστρέψουν στη θέση τους. Ένα από τα πολλά εντυπωσιακά πράγματα που μαθαίνεις μέσα από τη σειρά ντοκιμαντέρ «This Is a Robbery: The World's Biggest Art Heist», η οποία μόλις έκανε πρεμιέρα στο Netflix, είναι ότι ακόμα και όταν πρόκειται

Η πιο μεγάλη ληστεία έργων τέχνης στην αμερικανική ιστορία παραμένει ανεξιχνίαστη, αλλά δίνει υλικό για μια συναρπαστική σειρά-ντοκιμαντέρ.

για απώλειες έργων τέτοιου βεληνεκού, οι γνωστές για την αποτελεσματικότητά τους ομοσπονδιακές Αρχές μπορούν να αποδειχθούν ανεπαρκείς ή ότι επιδεικνύουν ολιγωρία. Ήταν βέβαια άλλες εποχές, τριάντα χρόνια πίσω ισχυροδυναμούν με αιώνες, όταν αναλογιστεί κανείς τις δυνατότητες που παρείχε τότε η τεχνολογία στην εγκληματολογική έρευνα. Παράλληλα, ακόμα και η φαινομενικά κλινικά καθαρή Βοστώνη μαστιζόταν από την εγκληματική δράση της ιρ-

λανδικής και της ιταλικής μαφίας, οπότε οι προτεραιότητες του FBI εσπάζονταν κατά βάση στην «ένοπλη δράση» της πόλης. Τι έγιναν λοιπόν τα έργα; Όπως συμβαίνει και σε άλλες υποθέσεις κλοπής έργων τέχνης, αν θέλουμε να δούμε και τη δική μας περίπτωση με τον Πικάσο της Εθνικής Πινακοθήκης, δεν βγήκαν ποτέ στην αγορά, καθώς ακόμα και ένα παιδί καταλαβαίνει ότι τόσο γνωστά και «επικηρυγμένα» έργα τέχνης δεν πρόκειται να εμφανιστούν σε

κάποια αίθουσα δημοπρασίας προκειμένου να βρεθεί πλειοδότης. Ούτε βρίσκονται σε κάποιο σαλόνι ή σε ένα μυστικό υπόγειο ενός εκκεντρικού και ολίγον διαταραγμένου συλλέκτη ο οποίος ως άλλος δρ Νο σε ταινία Τζέιμς Μποντ τα καμαρώνει κατά μόνας. Οι κλοπές γνωστών έργων τέχνης είναι συνήθως δουλειά μαφιόζων οι οποίοι τα χρειάζονται όχι για την αισθητική απόλαυση που τους προσφέρουν αλλά ως εγγύηση για αυτή που θα είναι η μελλοντική εξόφλη-

ση μιας παρτίδας ναρκωτικών που έχουν μόλις παραλάβει.

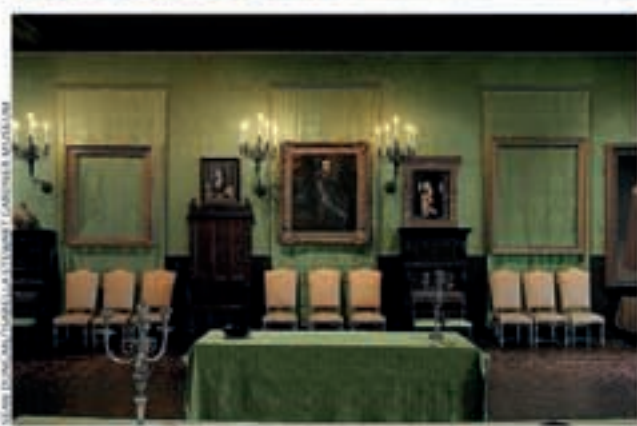
Τα «καλά παιδιά» της Βοστώνης και ο Ρέμπραντ

Η σειρά που έχει σκηνοθετήσει ο Κόλιν Μπάρνικλ, ο οποίος είναι και παραγωγός της μαζί με τον αδερφό του Νικ, σε κρατάει δέσιμο από το πρώτο έως και το τελευταίο λεπτό των τρισάκρων επεισοδίων και των τρεις ώρων της, έτσι όπως παίρνει τα πράγματα από την αρχή και σε οδηγεί μέσα στο μουσείο αλλά και στην ατμόσφαιρα της εποχής και της πόλης. Τα δύο αδέρφια είναι εξάλλου «παιδιά» της Βοστώνης και η υπόθεση εν ολίγοις «προσωπική», εξ ου και πήραν τον χρόνο τους, γύρω στην επταετία, μέχρις ότου φτά-

σουν στην ολοκλήρωσή της. Έχουν καταφέρει λοιπόν κυριολεκτικά να βάλουν τους θεατές μέσα στο μουσείο, πριν, μετά και κατά τη διάρκεια της ληστείας. Από το κλίμα που επικρατούσε στην πόλη εκείνο το Σαββατοκύριακο, στα γεγονότα της συγκεκριμένης βραδιάς, όταν οι δύο φύλακες ασφαλείας του μουσείου οδηγήθηκαν στα υπόγειά του και δίχως να υποστούν την παραμικρή γρατσουνιά δέθηκαν με κολλητική ταινία και περίμεναν την απελευθέρωσή τους μέχρι το επόμενο πρωί, όταν αποκαλύφθηκε η ληστεία και βρέθηκαν οι κορνίζες πεταμένες στο πάτωμα. Με εντυπωσιακό αρχαιολογικό υλικό αλλά και σκηνοθετημένες, κινηματογραφικές σκηνές αναπαράστασης των γεγονότων (αυτή η μάστιγα των ντοκιμαντέρ), που εναλλάσσονται με συνεντεύξεις όσων εμπλέκονται στις απόπειρες διαλεύκανσης της υπόθεσης, του προσωπικού του μουσείου αλλά και ενός πολύ βασικού υπόπτου. Πρόκειται για τον διαβόητο ληστή έργων τέχνης Μάιλς Τζ. Κόννορ Τζούνιορ, γέννημα-θρέμμα Μασαχουσέτης και προσωπικότητα που αξίζει ένα ντοκιμαντέρ από μόνη της – στο κάτω-κάτω άρπαξε έναν μικρό Ρέμπραντ από το Μουσείο Καλών Τεχνών της Βοστώνης το 1975, όντας υποτίθεται επισκέπτης και στο πλαίσιο μιας ξενάγησης, γεγονός που οδήγησε όλο το προσωπικό ασφαλείας του μουσείου να τον καταδιώκει πυροβολώντας. Ο Κόννορ ήταν και εκείνος που δημιούργησε το κακό προηγούμενο που πολλοί ομοϊδεάτες του θέλησαν να μιμηθούν, να διαπραγματεύεται δηλαδή την ποιή του ή την απελευθέρωσή του με αντάλλαγμα την επιστροφή έργου τέχνης που είχε κλαπεί (συνήθως από τον ίδιο). Συνταξιούχος κατάδικος πλέον, ένας συμπαθής εκ πρώτης όψεως ηλικιωμένος με προφίλ hillbilly αποκλείστηκε από την αρχή ως ύποπτος, δεδομένου ότι είχε ισχυρό άλλοθι: βρισκόταν

Αριστερά: Το αίθριο του Μουσείου, το οποίο χτίστηκε για να θυμίζει βενετσιάνικο palazzo. Κάτω: Οι αίθουσες με τις κενές κορνίζες που περιμένουν τα κλεμμένα έργα να επιστρέψουν.

Η λεία ήταν δεκατρία έργα δημιουργών όπως ο Ρέμπραντ, ο Βερμέερ, ο Ντεγκά και ο Μανέ, συνολικής αξίας 200 εκατομμυρίων δολαρίων - την εποχή που κλάπηκαν, γιατί σήμερα η αξία τους υπολογίζεται στα 500-600 εκατ. δολ.

1. Η μοναδική θαλασσογραφία του Ρέμπραντ, «Η τρικυμία στη θάλασσα της Γαλιλαίας» (1633), η οποία αγνοείται.
2, 3, 4. Ο μικρός πίνακας «Στου Τορτόνι / Chez Tortoni» (1875) του Εντουάρ Μανέ, ένα σχέδιο και μια ακουαρέλα του Εντγκάρ Ντεγκά με θεματική τους τις ιπποδρομίες, ανήκουν και αυτά στη λεία των ληστών.

ΩΔΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Η ραγδαία αύξηση των ταξινομήσεων καινούργιων εξηλεκτρισμένων αυτοκινήτων και στην Ελλάδα, μετά την εφαρμογή του προγράμματος «Κινούμαι Ηλεκτρικά», και η διαρκής έλευση νέων, αμιγώς ηλεκτρικών ή plug-in υβριδικών μοντέλων, αποδεικνύουν το προφανές: η ηλεκτροκίνηση σε κάθε μορφή της μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα της ζωής μας χωρίς να αφαιρεί τίποτα από τη γνήσια χαρά της οδήγησης και τη μαγεία των επιδόσεων. Στις σελίδες που ακολουθούν επιλέξαμε ορισμένα από τα ικανότερα δείγματα της κυρίαρχης τάσης στην παγκόσμια αυτοκινητοβιομηχανία με κριτήρια όχι μόνο την τεχνολογία και το προφίλ τους, αλλά και τις διαφορετικές τιμές πώλησης, οι οποίες για τους περισσότερους καθορίζουν την τελική επιλογή.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΓΓΕΛΗ ΚΙΟΥΣΗ

Mercedes EQA 250

Εγκαινιάζοντας με τη μεγαλύτερη EQC το brand αμιγώς ηλεκτρικών οχημάτων Mercedes EQ, η κορυφαία σε πωλήσεις premium εταιρεία στην Ελλάδα και στον κόσμο φιλοδοξούσε να ορίσει το νέο πλαίσιο της αυτοκίνησης στον 21ο αιώνα.

Σήμερα η εμφάνιση της μικρότερης EQA δείχνει τη δυνατότητα προσαρμογής της τεχνολογίας EQ σε διαφορετικά μεγέθη, καθώς βασισμένη στην αρχιτεκτονική της GLA και με τις απαραίτητες τροποποιήσεις λόγω ηλεκτρικής υπόστασης, διακρίνεται για τον πλήρη εξοπλισμό και την απαράμιλλη ποιότητα κατασκευής της.

Διαθέσιμο αρχικά στη χώρα μας στην έκδοση EQA 250, το μικρότερο ηλεκτρικό SUV της μάρκας έχει μήκος 4,64 μέτρα, διακριτική και ταυτόχρονα χαρακτηριστική σχεδίαση με αεροδυναμικές λεπτομέρειες που υπηρετούν την ιδέα της μέγιστης αποδοτικότητας.

Στον θάλαμο επιβατών η εικόνα είναι εντυπωσιακή, με τον κρυφό φωτισμό να παραπέμπει σε μοντέλα μεγαλύτερων κατηγοριών και τα επιλεγμένα υλικά να ανταποκρίνονται στις προσδοκίες μας. Αυτά καθιστούν το ευρύχωρο εσωτερικό πολύ ιδιαίτερο, πάντοτε σε συνδυασμό με το κορυφαίο σύστημα infotainment MBUX, στο οποίο οι λειτουργίες που απεικονίζονται στις δίδυμες HD έγχρωμες οθόνες 10,25 ιντσών ελέγχονται με τρεις μεθόδους αφής αλλά και με φωνητικές εντολές.

Η EQA 250 εξοπλίζεται με έναν ασύγχρονο ηλεκτροκινητήρα 140 kW, τοποθετημένο στον μπροστινό άξονα, απόδοσης 190 ίππων, με 375 Nm ροπής και αυτόματο κιβώτιο μιας σχέσης. Είναι δηλαδή ένα δικίνητο μοντέλο στο οποίο η τοποθετημένη στο δάπεδο μπαταρία ιόντων λιθίου ωφέλιμης χωρητικότητας 66,5 kWh εξασφαλίζει αυτονομία κίνησης για 426 χιλιόμετρα.

Οι τιμές επιτάχυνσης από στάση (8,9") και μέγιστη ταχύτητας (160 χλμ./ώρα) είναι εναρμονισμένες με τις προτεραιότητες κάθε κατασκευαστή μικρομεσαίων αμιγώς ηλεκτρικών SUV που σκέπτεται πρωτίστως τη μεγιστοποίηση της αυτονομίας κίνησης. Οδηγώντας την EQA 250 θα διαπιστώσετε άμεσα την πολύ καλή ποιότητα κύλισης που έχει αλλά και τον τρόπο που η ρύθμιση της ανάρτησης κάνει τη διαφορά ακόμη και σε πιο απαιτητικές, από τις συνηθισμένες, διαδρομές. Ο οδηγός μπορεί να επιλέξει το προφίλ οδήγησης που του ταιριάζει κάθε φορά (από το Sport έως το Eco), ενώ πολύ σημαντική είναι η δυνατότητα εκμετάλλευσης του αποτελεσματικού συστήματος ανάκτησης κινητικής ενέργειας και η δυνατότητα ελέγχου του μέσω των paddles πίσω από το τιμόνι. Σκεφθείτε ότι ξεκινώντας από την επιλογή D μπορείτε να ανακτήσετε ενέργεια στην μπαταρία επιλέγοντας από το αριστερό paddle τις επιλογές D- και D+. Όταν συνηθίσετε τη λειτουργία τους, θα επιβραδύνετε την EQA μέσω αυτών και όχι απαραίτητα χρησιμοποιώντας το πεντάλ του φρένου. Μπορείτε επίσης να αξιοποιήσετε το πρόγραμμα Electric Intelligence που ρυθμίζει τον βαθμό ανάκτησης ενέργειας συνυπολογίζοντας τη διαδρομή που έχετε επιλέξει στο σύστημα πλοήγησης και την οδική σήμανση, κάνοντας την EQA να λειτουργεί αυτόνομα.

Αναμφίβολα το στυλ οδήγησης επηρεάζει την ποσότητα ενέργειας στην μπαταρία και μας στέλνει πιο αραιά ή πιο σύντομα στον επιτοίχο φορτιστή (wallbox) εναλλασσόμενου ρεύματος 11 kW, εκεί όπου η EQA 250 θα χρειαστεί 5 ώρες και 45 λεπτά για τη φόρτιση της μπαταρίας της στο 100%. Με συνεχές (DC) ρεύμα έως 100 kW θα φτάσετε στο 80% της μπαταρίας σε 30 λεπτά, ενώ το πρόγραμμα φόρτισης της Mercedes-Benz Ελλάς DriveGreen Welcome εξασφαλίζει δωρεάν ενέργεια κάθε μήνα για τον πρώτο χρόνο συνύπαρξης με την EQA.

Αυτονομία: 426 χλμ.

Χρόνος φόρτισης: Από 30 λεπτά σε ταχυφορτιστή 100 kW (10%-80%) έως 5 ώρες και 45 λεπτά σε wallbox 11 kW (10%-100%)

Τιμή: Από 43.600 ευρώ (με επιδότηση)

ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΙΤΡΙΧ ΑΞΕΠΕΡΑΣΤΗ ΝΤΙΒΑ, ΑΛΥΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΓΙΑΝΝΗ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Εδειχνε ατάραχη. Παγερά αδιάφορη. Αυτή η φαινομενική απάθειά της, όμως, ήταν που προκαλούσε έντονα συναισθήματα στους θεατές – κυρίως στους άνδρες –, οι οποίοι γοητεύονταν από την ίντριγκα της προσωπικότητάς της απλώς και μόνο βλέποντας τη Μάρλεν Ντίτριχ να περιφέρεται στην ασημένια οθόνη. Ως ηρωίδα του σινεμά, όμως, η Ντίτριχ μπορούσε να μετατραπεί σε θανατηφόρα οχιά και να γίνει αδιάστακτη, όπως έγινε με τον καθηγητή Ιρμόνιουελ Ρατ (Εμίλ Γιάνινγκς), ο οποίος παρασυρμένος από τη γοητεία και τις καλτσοδέτες της Λόλα-Λόλα στην ταινία «Γαλάζιος άγγελος» του 1930, οδηγήθηκε στην καταστροφή.

Ακόμα και σήμερα, σχεδόν 120 χρόνια από τη γέννησή της (στις 27 Δεκεμβρίου 1901 στο Σένεμπεργκ του Βερολίνου) και 31 από τον θάνατό της (στις 6 Μαΐου 1992 στο Παρίσι), η Ντίτριχ είναι το πρώτο πρόσωπο που σκεπτόμαστε όποτε φανταζόμαστε την εικόνα μιας αγέρωχης, όμορφης, επιβλητικής βαμπί, που είναι ανά πάσα στιγμή έτοιμη να καταβροχθίσει αρσενικά για πρωινό, μεσημεριανό ή δείπνο. Και όντως αυτό θα πρέπει σ' αλήθεια να έγινε, κρίνοντας από τα δικά της λόγια στην αυτοβιογραφία της με τίτλο «Marlene». Η Ντίτριχ υπερηφανευόταν για την προσωπική της «συλλογή ανδρών», από τον Μορίς Σεβαλιέ, τον Γκάρι Κούπερ, τον Τζέιμς Στιούαρτ, τον Ντάγκλας Φέρμπανκς Τζούνιορ και τον Ζαν Γκαμπέν (μέγας έρωτάς της), έως τον Τζον Γουέιν, τον Γουιλ Μπρίνερ, τον θρόλο του μπέιζμπολ Τζο Ντι Μάτζιο και σχεδόν όλη τη δυναστεία των Κένεντι, του JFK συμπεριλαμβανομένου. Οπως έχει συμβεί με πολλούς σαρ του σινεμά, εκείνους που έχοντας ξεπεράσει τον εαυτό τους κατάφεραν να γίνουν σύμβολα, έτσι και η Μάρλεν Ντί-

Ανδρόγυνο look, κορμοστασιά αιλουροειδούς, μπλαζέ ύφος και μυστήριο είναι ορισμένα από τα υλικά που μετέτρεψαν τη γερμανίδα ηθοποιό σε διαχρονικό κινηματογραφικό φαινόμενο.

τριχ υπήρξε, θαρρείς, ένα «δημιούργημα» που γεννήθηκε μέσα από τα σπλάχνα του ίδιου του κινηματογράφου. Το ενδιαφέρον ερώτημα όμως είναι ποιος ευθύνεται για αυτό το δημιούργημα.

Ήταν άραγε η Μάρλεν Ντίτριχ «προϊόν» της ίδιας της Ντίτριχ; Η ίδια έλεγε συχνά ότι «μαγεία είναι αυτό που πουλάω, είναι το εμπόρευσμά μου». Εκείνη ήταν άλλωστε που έδωσε νέες διαστάσεις στην έννοια της θηλυκότητας λανσάροντας το ανδρόγυνο look κόντρα στη λογική των στούντιο. Είχε μανία με την εικόνα της και οι απαιτήσεις της ήταν από ασήμαντες (μονίμως ένας καθρέφτης στα σεί των ταινιών της) έως πανάκριβες: απαίτησε από τη Max Factor να ρίχνει αληθινή χρυσόσκονη στις περούκες της για να γυαλίζουν

σωστά! Μήπως όμως η Ντίτριχ ήταν επίσης το αποτέλεσμα μιας ανάγκης; Ένα άπιαστο όραμα του κοινού της εποχής που τελικά το είδε να «αποκρυσταλλώνεται» στην οθόνη με τη δική της μορφή; Ή μήπως τον βασικό ρόλο για τη δημιουργία του «φαινομένου» Μάρλεν Ντίτριχ έπαιξε το φως που με μαεστρία άπλωσε επάνω της ο σκηνοθέτης Γιόζεφ φον Στέρνμπεργκ; Κατά πάσα πιθανότητα, το μοναδικό αυτό ξωτικό του κινηματογράφου ήταν το αποτέλεσμα μιας σύνθεσης και των τριών παραπάνω.

Σίγουρα όμως, σε μια πρακτική βάση, ήταν πράγματι ο Γιόζεφ φον Στέρνμπεργκ που την ανακάλυψε στη Γερμανία στα τέλη της δεκαετίας του 1920, όταν εκείνη προσπαθούσε να χτίσει την καριέρα της. Όταν τον γνώ-

ρισε, η Ντίτριχ εργαζόταν ήδη σκληρά για τον κινηματογράφο, αλλά χωρίς ιδιαίτερες διακρίσεις. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι μόλις σε δύο από τις σχεδόν 20 ταινίες στις οποίες είχε παίξει πριν από τον «Γαλάζιο άγγελο», ήταν η πρωταγωνίστρια.

Στάθηκε τυχερή. Ο Φον Στέρνμπεργκ ακολούθησε το ένστικτό του και την επέλεξε για τον ρόλο της Λόλα-Λόλα, παρότι αρχικώς ο αυστριακός σκηνοθέτης είχε στο μυαλό του μια ήδη καταξιωμένη σαρ, την Μπριγκίτε Χελμ. Αν η Ντίτριχ δεν φορούσε τελικά τις καλτσοδέτες της Λόλα-Λόλα, τότε πολύ πιθανόν ο κόσμος να μην την είχε ανακαλύψει ποτέ.

Ένας «Γαλάζιος άγγελος»

Ο «Γαλάζιος άγγελος» βασίστηκε στο μυθιστόρημα «Ένας αργοπορημένος έρωτας» (Professor Unrat) που έγραψε το 1904 ο Χάινριχ Μαν. Ένας μεσήλικος καθηγητής, στριμμένος και πουριτανός, γνωρίζεται με μια καμπαρετζού, τη Λόλα-Λόλα. Τον παρασύρει, τον σαγηνεύει, τον παντρεύεται, τον φέρνει στο σημείο να χάσει όλα όσα έχει κερδίσει, να απαρνηθεί όλα όσα έχει πιστέψει, τον οδηγεί στην απόγνωση και εν τέλει στον θάνατο. Ως ήρωας, ο καθηγητής είναι σημαντικότερος από τη Λόλα-Λόλα στο βιβλίο του Μαν και το παράξενο είναι ότι το ίδιο επρόκειτο να συμβεί και στη μεγάλη οθόνη. Ο Φον Στέρνμπεργκ, ο οποίος ζούσε πια στην Αμερική, κλήθηκε να έρθει στη Γερμανία από τον Εμίλ Γιάνινγκς,

● Η κλασική πόζα της στον «Γαλάζιο άγγελο», την ταινία του Γιόζεφ φον Στέρνμπεργκ με την οποία η Μάρλεν Ντίτριχ καταξιώθηκε ως Λόλα-Λόλα.

●
Ακόμη και στις
μέρες μας, η Μάρλεν
Ντίτριχ θεωρείται η
μόνη παγκόσμια θεά
του κινηματογράφου
που έχει ποτέ
«παραχθεί» στη
Γερμανία.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΛΑΟ

Ενα μικρό φαράγγι στο οποίο ρέει ο ποταμός Γκραβίνα και δίπλα του, στο διαβρωμένο τοπίο, σπίτα σκαμμένα στα ασβεστώδη βράχια. Ολόκληρες γειτονιές «σκαλισμένες» στην πέτρα «κατηφορίζουν» από τους γύρω λόφους σε μια εντυπωσιακή παρέλαση, για να συναντηθούν στους στενούς κεντρικούς δρόμους και τις μικρές πλατείες της παλιάς πόλης. Έργο ανθρώπων του μόχθου που για αιώνες ζούσαν κάτω από τη γη και που η φτώχεια και η εξαθλίωσή τους προκαλούσαν όνειδος στον προηγμένο ιταλικό Βορρά, η Ματέρα αναγεννήθηκε μέσα από τα χαλάσματά της για να αναδειχθεί σε έναν από τους πιο ιδιαίτερους και γοητευτικούς προορισμούς της Ευρώπης. Οι παρατημένες κάποτε γειτονιές με τις τρωγλοδυτικές κατοικίες – οι ντόπιοι τις λένε σάσι – αναπαλαιώθηκαν με απόλυτο σεβασμό στην παράδοση. Οι ερημωμένοι δρόμοι γέμισαν κομψά μαγαζάκια, ξενοδοχεία, εστιατόρια και café. Οι εκκλησίες με τις παμπάλαιες τοιχογραφίες φωταγωγήθηκαν και άνοιξαν τις πόρτες τους. Και οι τουρίστες άρχισαν να συρρέουν κατά χιλιάδες για να θαυμάσουν από κοντά την «Καπαδοκία της Ιταλίας» όπως αποκαλείται η πόλη εξαιτίας της ομοιότητάς της με τις υπόσκαφες-υπόγειες πόλεις και χωριά που βρίσκονται στην Τουρκία. Ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2019, η Ματέρα διαφημίστηκε πολύ και γνώρισε μεγάλη τουριστική άνθηση. Η προβολή του «No Time to Die», της νέας, πολυαναμενόμενης ταινίας με ήρωα τον Τζέιμς Μποντ και πρωταγωνιστή τον Ντάνιελ Κρεγκ, σπινέξ της οποίας γυρίστηκαν και εκεί (καθώς και στη γειτονική Γκραβίνα in Πούλια), αναμένεται να φέρει ακόμη περισσότερους επισκέπτες, όταν και όποτε γίνει η πρεμιέρα, καθώς έχει αναβληθεί ξανά και ξανά λόγω της πανδημίας. (Για την ιστορία, σύμφωνα με δημοσιεύματα, το

ΜΑΤΕΡΑ

Η υπόσκαφη πόλη της Ιταλίας όπου έγιναν γυρίσματα για τη νέα, πολυαναμενόμενη ταινία με ήρωα τον Τζέιμς Μποντ, αποτελεί έναν μοναδικό αρχιτεκτονικό θησαυρό.

● Όλη η ομορφιά της πόλης σε μία φωτογραφία: ένα «ποτάμι» από σπιτά καθυφορίζει από τους λόφους και συναντάται στους μικρούς κεντρικούς δρόμους της Ματέρα.

